

nets Budget, og han ved, at med de nuværende Takster kan der budgetteres en Stigning af Indtægten af 50,000 Kr. for det kommende Finansaar, og den ærede Ordfører ved ogsaa meget vel, at naar de foreslaaede Takster indføres, saa ville de 100,000 Kr. komme. Den ærede Ordfører tror selv paa den forhøjede Indtægt, paa, at de 100,000 Kr. ville indkomme. Sagen er den, at til Trods for, at vi have faaet mange Telefonanlæg i Landet i de senere Aar, er dog Benyttelsen af Telegrafen steget Aar efter Aar. Det er noget, som ærede Medlemmer meget vel kunne gøre sig bekendt med ved at søge Oplysninger om den Slags Ting i de Bøger, hvori de findes. Medens i 1882 Antallet af indenlandske Telegrammer — og det maa man vel lægge Mærke til, at det er de indenlandske Telegrammer, her er Tale om; det er de indenlandske Takster, der skulle forhøjes, ikke de mellemrigste; de mellemrigste Telegrammer ere særlig dem, som Forretningsverdenen bærer — var 486,800, er det i 1891 steget til 625,940, en temmelig betydelig Stigning i Benyttelsen af Telegrammer i den indenlandske Tjeneste. Det maa man altsaa være klar over, at det Understud, der for Tiden er paa Telegrafvesenets Budget forøges ikke med de nuværende Takster, tværtimod, det er i Synken; man kan godt vente, at Telegrafen vil blive ved at benyttes betydeligt, og man kan maaske ved en fornuftig Spar-sommelighed paa dette Budget komme til Balance, det er der ikke noget i Vejen for. Der er ikke mere i Vejen for det, end at det mulig kan naas. Man burde ikke gaa til en saa betydelig Forhøjelse, som her foreslaas, thi den er i Virkeligheden en Fordobling af Taksten. Naar man vil benytte 20 Ord i et Telegram, kommer man til at betale den dobbelte Takst mod nu, og det vil ikke mindst ramme den jævne Befolkning. Det sker lige saa ofte, at de have ondt ved at hjælpe sig med 20 Ord, som det sker, at de ikke kunne benytte 20 Ord fuldtud. Nu blev der sagt fra den højtærede Ministers Side, at naar man her forhøjede Taksterne, saa gjorde man ikke noget nyt fra Folketingets Side, fordi man havde fra Folketingets Side i sin Tid været misfornøjet med, hvad der skete, da Taksterne bleve nedsatte. Jeg var ikke flogere — mulig tager jeg fejl, men jeg tror det foreløbig ikke — end at det, man særlig var misfornøjet med i Halvfjerdsjerne fra Folketingets Side, var den administrative Maade, hvorpaa det skete. Bedre ved jeg ikke, end at det var det, man særlig var misfornøjet over, og det bekræftede jo i Virkeligheden ogsaa den ærede Mi-

nister for offentlige Arbejder i Dag, idet han sagde, at han havde været med til at love, at i Fremtiden skulde Taksterne ikke forandres, uden at det skete ved Lov, altsaa ikke uden Lovgivningsmagten tog Del i en saadan Forandring. Endelig sagde den højtærede Minister, at han kunde slet ikke forstaa den Argumentation, som var bleven ført i Slden imod Forhøjelsen af Taksterne. Han kunde ikke forstaa, naar man talte om, at denne Forhøjelse, som her blev paalagt, var en ny Stat; det var meget snarere en ny Stat ikke at forhøje Taksterne. Ja, naar den ærede Minister ikke kan forstaa det, saa nytter det vel ikke, at jeg gør Forsøg paa at ville forklare det; det betragter jeg som haabløst at begynde paa. Men jeg vil alligevel gøre en Bemærkning i den Anledning. Det er den simple, at de, der skulle ud med Pengene, sikkert ville have den fulde Forstaaelse af, at det, der her paalægges dem, er en ny Stat. Det tror jeg ikke kan fejle. Endvidere sagde den ærede Minister, at der er blevet sagt, at denne Forhøjelse er at skænke Regeringen 100,000 Kr., men det kunde det paa ingen Maade være, thi saa skænkede man ogsaa Regeringen Penge, naar man nedsatte paa Jærnbanebudgettet. Den samme Argumentation, som den ærede Minister fremsatte, holdt ogsaa den ærede Ordfører sig til. Det synes mig dog at være en temmelig forunderlig Argumentation. Thi hvad er det vel, man gør her? Man gør her et Skridt, hvorved man saar forøgede Pengesummer til at strømme ind fra Befolkningen i den Statskasse, man ingen Raadighed har over. Det er den rene skæve Følge af det Skridt, man gør, at man saar Pengene til at flyde rigeligere ind i Statskassen end hidtil. Men hvad gør man, naar man nedsætter her ved Finansloven Bevillingen til Arbejder paa Jærnbanebudgettet, stiller Vædringsforslag om Nedsættelser? Der kommer jo dog ikke en Øre mere ind fra Befolkningen i Statskassen, fordi man gør saadanne Vædringer, ikke mig bekendt. Jeg tror ikke, at det vil være noget Medlem her muligt at stille Vædringsforslag til Jærnbanebudgettet, der gaar ud paa Nedsættelser, og som ville have den Følge, at flere Penge fra Befolkningensomme strømme ind i den provisoriske Kasse. Det synes mig derfor at være en forunderlig Sammenligning. Endnu forunderligere bliver det, naar den ærede Ordfører vil sammenligne det med Teaterbudgettet, dette mærkelige Budget, som vi have paa Finansloven. Der stille vi ogsaa forhøjede Indtægter frem, og den ærede Ordfører ved jo tilfulde, at der ikke kommer en eneste Øre mere ind i